

ig Ordning i Rom, førend dette Spørgsmaal ogsaa var taget under Overveelse. Forøvrigt ere ogsaa Forholdene i selve Rom af den Betskaffenhed, at der mulig snart kan indtræde en Stilling, som gjør det mindre umuligt, at den Mand, der er akkrediteret hos den italienske Regjering, tillige kan udføre det, som hidtil har været udført ved Konsulen, navnlig ligeoverfor Pavehoffet. Dette er Noget, man ikke med Visshed kan vide; det er meget muligt, at Forholdene, naar den nuværende Pave dør, kunne forandre sig. Jeg siger ikke, at det vil ske, men det er dog det største Udsættelse, at den Person, som er ved Magten paa den Tid, da en saadan Overgang som den, der i vor Levetid er sket i Italien, finder Sted, væsentlig kan være en Hindring for et saadant Forhold. I ethvert Fald er dette Noget, man kan se an. Men forøvrigt have de ærede Talere, der have udtalt sig om Forholdet, været af den Mening, som jeg ganske billiger, at man under de nuværende Forhold maatte i det Mindste kunne prøve paa, om ikke den Mand, der er akkrediteret ved det ene Hof, ogsaa under en anden Form kunde være det ved det andet, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein) før udtalte. Med Hensyn til et andet Punkt, der blev bragt paa Bane af den ærede fjerde Taler, skal jeg sige, hvorfor Regjeringen i høi Grad kunde være interesseret i at efterkomme den Opfordring, som han stillede til den om at give os Oplysninger om, hvorledes den har udtalt sig ligeoverfor Udlandet angaaende de indre Forhold. Det er jo en bekendt Sag, at tidligere har vort Land og vore indre Forhold været Gjenstand for en ligesom Bagtalelse i Udlandet. Der er vistnok Mangel, som er indre den Note, der blev sendt til Warchau; jeg erindrer ikke bestemt Aaret, men jeg erindrer nok, at den hervedværende Repræsentation og navnlig den Side af Folkethinget, som jeg kan sige, at jeg hører til, og som Flertallet nu hører til, der blev omtalt paa en saadan Maade, at man er berettiget til at falde det en Bagtalelse. Naar vi altsaa have saadanne Erfaringer fra Fortiden, saa kan jeg ikke indse Andet, end at det kunde være i høi Grad af Interesse for Regjeringen selv at efterkomme saadan Opfordring, for at det kunde være, hvorledes Regjeringen havde omtalt de hervedværende indre Forhold, og jeg vil haabe, at denne Omtale ikke er anderledes, end at vi meget godt kunne taale at faae den at se, navnlig hvis det skete paa en saadan confidentiel Maade, maatte et Udvalg, som jo tidligere har været Udsættelse, der har tidligere været nedsat et Udvalg til at modtage slige Oplysninger angaaende de indre Forhold. Denne lille Bemærkning vil jeg føie til den efter min Formening meget berettigede Forordning, der blev stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds. Forøvrigt ere ogsaa Forholdene saaledes, at jeg finder det at være

ganske i sin Orden, at man ikke, førend de have klaret sig ganske anderledes, end det nu er Udsættelse, vil gaa ind paa at opfylde de Begjæringer, der fra Regjeringens Side stilles i forskjellige Retninger, ogsaa med Hensyn til disse Forhold.

Udenrigsministeren (Kjølenskjær): Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt det vilde være muligt at forene Gesandtschaftsposten i Rom med Konsulatet sammesteds, da maa jeg sige, at jeg, efter alt, hvad der foreligger og alle de Oplysninger, jeg har kunnet skaffe tilveie, maa anse det vel ikke for uigjærligt at forene disse Poster, men aldeles uhensigtsmæssigt. Jeg kan ikke Andet end mene, at det, hvorpaa det her kommer an, er, at begge Funktioner ikke ere forenede i een Person, thi hans Virksomhed vil være aldeles lammet paa det ene Sted, naar han foruden at være ansat der, ogsaa er ansat paa det andet. Med Hensyn til den Udtrængning, der kaldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), naar han talte om den Mand, der i dette Dieblit beklæder Posten i Rom, da vil jeg blot sige, at han er ansat for en meget begavet og dygtig Mand, og at han indtager en overordentlig god Stilling derne. — Med Hensyn endelig til Muligheden af at forene Gesandtschaftsposten i Italien med en lignende Post eller en Konsulatspost i Schweiz, da vil jeg sige, at jeg anser dette for at være ganske umuligt. Jeg skal derhos blot i Almindelighed sige, at det ligger jo saa nær, at jeg ogsaa kunde ønske, at vi vare repræsenteret i flere Lande, end vi i dette Dieblit ere; men det, der jo for mig er Hovedsagen, er dog det, at vi ere repræsenterede ved de sex Stormagter, i Sverrig og Amerika. Hvad de andre Lande angaar, anser jeg det for at være af mindre Interesse, om vi ere repræsenterede der eller ikke. — Endelig skal jeg med Hensyn til den Udtalelse, der er falden om Regjeringens Indflydelse paa Pressen i Udlandet, og om hvilke Instruktioner der skulde være givet Gesandterne, tillade mig ganske kort at sige, at jeg paa det Allerbestemteste maa fralægge mig, at jeg skulde have influeret paa Pressen i Udlandet i en saadan Retning som den, det ærede Medlem nævnte, og jeg har ligesaa lidt i Instruktioner til eller Korrespondancer med Gesandterne fremstillet Forholdene i et saadant Lys, som der blev udtalt af den samme ærede Rigsdagsmand; det maa jeg paa det Allerbestemteste fralægge mig. Forøvrigt tror jeg, at den ærede Rigsdagsmand selv vil indse, at min Korrespondance med Gesandterne i Udlandet dog ikke egner sig til Forelæggelse her.

Sall: Jeg havde just ikke tænkt paa at tage Ordet i denne Sag, men jeg tilstaar, at det ærede Medlem, der optraadte som et Slags Ordfører i dette Afsnit, jeg mener det ærede Medlem, der sidder overfor mig (Holstein), henvendte sig